

Afgørelsen er behæftet med en retlig fejl, fordi EMA afviste, at der var en offentlig interesse i SO1a, selv om sagsøgeren i sin klage i tilstrækkelig grad havde gjort opmærksom på sammenhængen mellem SO1a's retlige karakter og adgangen til aktindsigt i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001.

- (¹) Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2020) 9598 final af 21.12.2020 om tilladelse til markedsføring på særlige vilkår i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af det humanmedicinske lægemiddel »Comirnaty-COVID-19 mRNA-vaccine (nukleosidmodificeret)«.
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

Sag anlagt den 7. oktober 2022 — Østrig mod Kommissionen

(Sag T-625/22)

(2023/C 24/59)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Republikken Østrig (ved A. Posch, M. Klamert og F. Koppensteiner, som befuldmægtigede, samt ved advokaterne S. Lünenbürger, K. Reiter og M. Kottmann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1214 af 9. marts 2022 om ændring af delegeret forordning (EU) 2021/2139 for så vidt angår økonomiske aktiviteter i visse energisektorer og delegeret forordning (EU) 2021/2178 for så vidt angår offentliggørelse af specifikke oplysninger vedrørende disse økonomiske aktiviteter, offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende af 15. juli 2022, L 188, s. 1-45, annulleres.
- Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har gjort 16 søgsmålsgrunde gældende. De første otte søgsmålsgrunde vedrører atomenergi, de andre otte grunde vedrører fossilgas.

Søgsmålsgrunde vedrørende atomenergi:

1. Første anbringende om, at Kommissionen med vedtagelse af den anfægtede forordning har tilsidesat de grundsætninger og procedureregler, der følger af forordning (EU) 2020/852 (¹) og af den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning. Det er med urette blevet undladt at foretage en vurdering af konsekvenserne og at høre offentligheden. Medlemsstatsekspertgruppen og platformen er kun blevet utilstrækkeligt inddraget. Endvidere mangler den vurdering af foreneligheden af den anfægtede forordning med formålene i den europæiske klimalov, som kræves i henhold til denne lovs artikel 6, stk. 4.
2. Andet anbringende om, at den anfægtede forordning tilsidesætter artikel 10, stk. 2, i forordning (EU) 2020/852. Bestemmelsen har fra starten kun kunnet anvendes på kulstofintensive omstillingsaktiviteter, og den omfatter derfor ikke atomenergi med lavemissioner. Under alle omstændigheder opfylder atomenergi ikke de specifikke krav i artikel 10, stk. 2, i forordning (EU) 2020/852. I det mindste er der ikke blevet foretaget en tilstrækkelig undersøgelse ved udarbejdelsen af den anfægtede forordning, og den er behæftet med en begrundelsesmangel. For så vidt tilsidesætter den også artikel 19, stk. 1, litra f) og g), i forordning (EU) 2020/852 og det primærretlige forsigtighedsprincip.
3. Tredje anbringende om, at klassificeringen af atomenergi som miljømæssigt bæredygtig tilsidesætter DNSH-kriteriet i henhold til artikel 17 og artikel 19, stk. 1, litra f) og g), i forordning (EU) 2020/852 og det primærretlige forsigtighedsprincip. Kommissionen opfylder ikke det beskyttelsesniveau og de dokumentationskrav, der kræves i

henhold til forordning (EU) 2020/852. Den har underkendt risiciene for en væsentlig skade på flere af de beskyttede miljømål ved alvorlige reaktorulykker og højradioaktivt affald. En betydelig skade på miljømålet om tilpasning til klimaforandringerne er heller ikke tilstrækkeligt sikkert udelukket. Derudover tilsidesættes kravet om en livscyklusvurdering. I det mindste er der, henset til de nævnte punkter, ikke blevet foretaget en tilstrækkelig undersøgelse ved udarbejdelsen af den anfægtede forordning, og den er behæftet med en begrundelsesmangel.

4. Fjerde anbringende om, at de i den anfægtede forordning fastsatte tekniske screeningskriterier ikke formår at udelukke væsentlige skader på miljømålene. De tekniske screeningskriterier tilsidesætter DNSH-kriteriet i henhold til artikel 17 og artikel 19, stk. 1, litra f), i forordning (EU) 2020/852 og det primærretlige forsigtighedsprincip. Også for så vidt underkendes beskyttelsesniveauet og dokumentationskravene, ikke kun med hensyn til alvorlige reaktorulykker og højradioaktivt affald, men også med hensyn til den normale drift. Det er ikke tilstrækkeligt sikkert udelukket, at der vil ske en væsentlig skade på miljømålet om tilpasning til klimaforandringerne. De tekniske screeningskriterier, der er fastsat i bilag II til den anfægtede forordning, står desuden tilbage for dem, der fremgår af bilag I, uden at der foreligger en begrundelse herfor. Med hensyn til de tekniske screeningskriterier er der i det mindste ikke blevet foretaget en tilstrækkelig undersøgelse ved udarbejdelsen af den anfægtede forordning, og den er behæftet med en begrundelsesmangel.
5. Femte anbringende om, at for så vidt som den anfægtede forordning klassificerer atomenergi som et væsentligt bidrag til tilpasningen til klimaforandringerne, tilsidesætter den artikel 11 og artikel 19, stk. 1, litra f), i forordning (EU) 2020/8532 og forsigtighedsprincippet.
6. Sjette anbringende om, at den anfægtede forordning tilsidesætter artikel 19, stk. 1, litra k), i forordning (EU) 2020/852. De tekniske screeningskriterier opfylder ikke kravet om let at kunne anvendes og verificeres.
7. Syvende anbringende om, at den anfægtede forordning på grund af den markedsopdeling, som foretages med klassificeringen af atomenergi som miljømæssig bæredygtig, tilsidesætter formålet med forordning (EU) 2020/852 og kravet om at garantere dens effektive virkning.
8. Ottende anbringende om, at den fortolkning af forordning (EU) 2020/852, der ligger til grund for den anfægtede forordning, hvorefter EU-lovgiver har ladet spørgsmålet stå åbent og overgivet det til Kommissionen, tilsidesætter væsentlighedsforbeholdet i henhold til artikel 290 TEUF. Dette kræver, at EU-lovgiver selv træffer en afgørelse om optagelse af atomenergi i klassificeringen. EU-lovgiver har imødekommet dette forbehold, og den har udelukket klassificeringen af atomenergi som miljømæssig bæredygtig.

Søgsmålsgrunde vedrørende fossilgas:

9. Første anbringende om, at Kommissionen for så vidt angår de økonomiske aktiviteter vedrørende fossilgas ved udstedelsen af den anfægtede forordning har tilsidesat de grundsætninger og proceduremæssige regler, der følger af forordning (EU) 2020/852 og af den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning. Uddybningerne vedrørende atomenergi gælder tilsvarende.
10. Andet anbringende om, at den anfægtede forordning tilsidesætter artikel 10, stk. 2, og artikel 19, stk. 1, litra f) og g), i forordning (EU) 2020/852 samt det primærretlige forsigtighedsprincip, i det mindste for så vidt som den for aktiviteter i forbindelse med fossilgas fastsætter tærskler på 270 g CO₂e/kWh og årligt 550 kg CO₂e/kW over 20 år. Den anfægtede forordning hviler på en ulovlig fravigelse fra betingelsen om, at der med hensyn til omstillingsaktiviteter som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EU) 2020/852 ikke må findes teknologisk og økonomisk gennemførlige alternativer. Derudover er tærsklerne ikke i overensstemmelse med 1,5 C-målet i Parisaftalen om modvirkning af klimaændringer og Unionens klimamål. Da tærsklerne kun er forbundet med de direkte drivhusgasemissioner, tilsidesættes også kravet om en livscyklusvurdering. Tærsklerne opfylder heller ikke de bedste præstationer i sektoren eller i industrien, forhindrer udviklingen af lavemissionsalternativer og fører til ulovlige fastlåsningsvirkninger. I det mindste er der for så vidt ikke blevet foretaget en tilstrækkelig undersøgelse ved udarbejdelsen af den anfægtede forordning, og den er behæftet med en begrundelsesmangel.
11. Tredje anbringende om, at optagelsen af 270 g- og 550 kg-grænseværdien i den anfægtede forordning tilsidesætter det i artikel 19, stk. 1, litra a) og j), i forordning (EU) 2020/85 fastsatte krav om teknologineutralitet og forbuddet mod forskelsbehandling.

12. Fjerde anbringende om, at den anfægtede forordning tilsidesætter DNSH-kriteriet i henhold til artikel 17 og artikel 19, stk. 1, litra f) og g), i forordning (EU) 2020/852 og det primærretlige forsigtighedsprincip. På grund af 270 g- og 550 kg-grænseværdierne mangler ikke alene et væsentligt bidrag til modvirkningen af klimaændringerne, denne bliver også skadet betydeligt.
13. Femte anbringende om, at for så vidt som der i den anfægtede forordning foretages en klassificering af fossilgas som væsentligt bidrag til tilpasningen til klimaændringer, er den i strid med artikel 11 og artikel 19, stk. 1, litra f), i forordning (EU) 2020/852 og forsigtighedsprincippet.
14. Sjette anbringende om, at den anfægtede forordning tilsidesætter artikel 19, stk. 1, litra i), i forordning (EU) 2020/852. I betragtning af det tiltagende økonomiske pres på fossilgas som energikilde, medfører dens optagelse i klassificeringen i det mindste en betydelig risiko for, at der tilvejebringes værdiløse aktiver.
15. Syvende anbringende om, at den anfægtede forordning tilsidesætter artikel 19, stk. 1, litra k), i forordning (EU) 2020/852. De tekniske screeningskriterier opfylder ikke kravet om let at kunne anvendes og verificeres for så vidt angår fossilgas.
16. Ottende anbringende om, at den anfægtede forordning på grund af den markedsopdeling, som foretages med klassificeringen af fossilgas som miljømæssig bæredygtig, tilsidesætter formålet med forordning (EU) 2020/852 og kravet om at garantere dens effektive virkning.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18.6.2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT 2020, L 198, s. 13).

Sag anlagt den 10. oktober 2022 — Repasi mod Kommissionen

(Sag T-628/22)

(2023/C 24/60)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: René Repasi (Karlsruhe, Tyskland) (ved advokaterne H.-G. Kamann og D. Fouquet samt ved professorerne F. Kainer og M. Nettesheim)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/1214 af 9. marts 2022 om ændring af delegeret forordning (EU) 2021/2139 for så vidt angår økonomiske aktiviteter i visse energisektorer og delegeret forordning (EU) 2021/2178 for så vidt angår offentliggørelse af specifikke oplysninger vedrørende disse økonomiske aktiviteter, offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende af 15. juli 2022, L 188, s. 1, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et enkelt anbringende.

Den anfægtede delegerede forordning (EU) 2022/1214 tilsidesætter artikel 290, stk. 1, andet afsnit, TEUF, sammenholdt med artikel 2 TEU, artikel 10, stk. 1, TEU, artikel 13, stk. 1, TEU, og artikel 14, stk.1, TEU, konkretiseret ved sagsøgerens sekundærretlige parlamentariske deltagelsesrettigheder, navnlig i henhold til artikel 6, stk. 1, første punktum, i retsakt om direkte valg, artikel 2, litra f), i statuten for medlemmerne samt artikel 177 og 218, stk. 1, i Europa-Parlamentets forretningsorden.